

וְאָמַר רַבֵּנוּ יוֹי פְּרִישׁ שְׂכַרְל שְׂיַחַה וְשְׂיַחַה שְׂהִיָּה מְשִׁיחַ וְמַד בַּר עַמְנוּ יְכוּלִים לְהִיזַת עַל יָדָה אִישׁ בְּשֵׁר וְאִפְסֵי צִדִּיק נִמְדָר
בְּעֹזַת
הַשֵּׁם יִתְבַּרְךְ

טוֹעֵמִיָּה

חַיִּים זָכוּ

כִּי כָל שְׂיַחַה שְׂלוֹ הִיא הַתְּעוּדָה נְפִלָא וְנִרְאָ מְאֹד וְדָרְךְ יִשְׂרָה וְנִכּוּנָה מְאֹד לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךְ לְכָל אֶחָד לְפִי מַדְרֻגְתּוֹ יִהְיֶה כְּפִי מַדְרֻגְתּוֹ הַפְּאִיזָה מַדְרֻגְתּוֹ לְגַלְיָה שְׂיַחַה (חַיִּי מַדְרֻגְתּוֹ שְׂחַח)

פְּנִינִים יְקָרִים
מְלֻקָּטִים כְּכַתְבְּכֶם וְכַלְשׁוֹנִם
מִסְפְּרֵי רַבֵּנוּ הַק' וְתַלְמִידוֹ זִיע"א וְתַלְמִידֵיהֶם וְתַלְמִידֵי תַלְמִידֵיהֶם
לְהַשְׁקוֹת וּלְהַחְיֹת נַפְשׁ כָּל חַי בְּמִי הַנְּחַל לְנוֹכַע מְקוֹר חַכְמָה

גְּלִיזֵן שְׂמ"ט **בְּלֶק** תִּשְׁפ"ג

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיהַ

ואשר תאור יואר

יִלְמַד אָדָם קֶל וְחֹמֶר:

ומה בלעם שהיה רשע וטמא כל כך והיה רחוק מהקדשה מלשון הקדש בתכלית, אף על פי כן על ידי פח בחירתו החזקה היה לו פח לעלות וכו' להמשיך הלשון הקדש בחינת רוח הקדש אליו להשיג מראות הנבואה בתוך טמאתו כמו משה רבנו בקדשה, כמו שאמרו רז"ל בישראל לא קם נביא כמו משה וכו'.

מכל שכן וכל שכן קל וחומר בן בנו של קל וחומר, כשאחד מישראל רוצה להמשיך לעצמו הקדשה בחינת לשון הקדש במקומו אשר הוא שם, וכונתו לשמים אולי יזכה על ידי זה לשוב ולחזור לקדשותו, שבודאי יש לו פח לזה תמיד בכל עת ובכל שעה, אפלו אם הוא כמו שהוא שנפל בעונותיו למקומות מגנים מאד רחמנא לצלן, כאשר שכיה עכשו בדורות אלו בעונותינו הרבים, ואפלו אם עדין נלכד במה שנלכד חס ושלום, אף על פי כן יש פח בבחירתו שיתחזק את עצמו גם במקומו הנמוך וכו', דהינו שאף על פי שהאדם הוא כמו שהוא חס ושלום אף על פי כן אם יהיה חזק בדעתו תמיד לדבר דבורי תורה ותפלה והתבודדות וכו' וכונתו כדי שיזכה על ידי זה להכניע ולשבר הרע שלו כדי שישוב לה' יתברך, בודאי טוב לו, כי בודאי לא יהיה נאכד שום דבור בעלמא וברכות הימים ירחם עליו ה' יתברך ויתקבצו כל הדבורים דקדשה שהוציא מפיו שהם בחינת לשון הקדש. ועל ידי זה יכניע ויבטל רע הפולל והעקר שיהיה חזק בזה מאד מאד ימים ושנים אף אם יעבר עליו מה, כי תבחירה הפשית לעולם ועקר הפח על ידי הדבור בחינת גבורי פח עשי דברו וכו'.

כי בודאי אין שום דבור דקדשה נאכד, ואפלו אם הוא כמו שהוא יש לו פח להתגבר בבחירתו לדבר דבורים קדושים שהם בחינת שלמות לשון הקדש ואם ירבה בדבורים קדושים של תורה ותפלה והתבודדות סוף כל סוף יתקבצו ויעזרו לו בעלמא דין ובעלמא דאתי. וכן אין שום נקדה של פבישת יצרו נאכד שאף על פי שלא זכה עדין לתקון הברית בשלמות אף על פי כן כל מה שזכה לפעמים להתגבר על יצרו והשתדל למשך עצמו מן הרע אינו נאכד כלל אפלו אם לא עלתה בידו פראוי.

ליקומי הלכות חדש ד' ט

עמוד זה נתרם לע"נ הרה"ח ר' אליעזר דוד ב"ר יחיאל
צבי עקשטיין ז"ל - נלב"ע י' תמוז תשנ"ה

גדר מזה וגדר מזה

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע

גְּדָרִים וּמַחְצוֹת גְּדוּלוֹת

וְעַל כֵּן בְּלָעַם שֶׁהוּא עֶקֶר הָרַע עֵינִי, כִּי הָיָה שְׁטוּף בְּזִמָּה
מְאֹד כַּנִּל. עַל כֵּן כְּשֶׁהֲלַךְ נֶגְדַי יִשְׂרָאֵל נֶאֱמַר שֵׁם וַיַּעֲמֵד
מִלְאָךְ ה' בְּמִשְׁעוֹל הַכֹּרְמִים גְּדַר מְזֵה וְגְדַר מְזֵה וַתֵּרָא
וְכוּי וַתִּלְחַץ אֶל הַקִּיר וַתִּלְחַץ אֶת רַגְלָהּ בְּלָעַם אֶל הַקִּיר,
כִּי הַמִּלְאָךְ ה' רָאָה שְׁרוּצָה לְפָגַם חַס וְשָׁלוֹם – מַחְצוֹת
הַמַּחֲזִין הַקְּדוּשִׁים שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם בְּחִינַת
גְּדָרִים וּמַחְצוֹת גְּדוּלוֹת, בְּפָנֵי תַאֲוָה זֹאת, כִּי הוּא
רָצָה לְהַכְנִיס בָּהֶם תַּאֲוֹת נְאוּף, שֶׁזֶה הָיָה עֶקֶר כְּוִנְתּוֹ
הָרָעָה כְּאֲשֶׁר הָיָה בְּסוּף.

וְהִרְאָה לוֹ הַמִּלְאָךְ וְעִכְבוּ בְּמָקוֹם שִׁישׁ גְּדַר מְזֵה וְגְדַר מְזֵה
עַד שֶׁנִּלְחַץ אֶל קִיר הַגְּדַר וְהַמְחָצָה, לְהִרְאוֹת לוֹ
שֶׁגְּדָרִים וּמַחְצוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל קִיָּמִים וַתִּזְקִים
מְאֹד, וּבֹדָאֵי יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתָם, כִּי בְּיִשְׂרָאֵל כְּתִיב
סוּגָה בְּשׁוֹשָׁנִים. וְדָרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוֹם לְבָרְכָהּ שֶׁהֵם
גְּדוּרִים בְּסִיג שֶׁל שׁוֹשָׁנִים, כַּמּוּבָא בְּפִירוּשׁ רַש"י שֵׁם
ע"ש.

ליקוטי הלכות שותפים בקרקע ד' ה

עמוד זה נדבת הר"ר אפרים שלמה צדיק הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבן שיחי' למזל טוב

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיָה

מה טובו אהליך יעקב

וְאֵהִי לָהֶם לְמִקְדָּשׁ מְעֻט

מה טובו אהליך יעקב משכנתיך ישראל שהם הבתי פנסיות ובתי מדרשות שהם בחינת המשכן ובית המקדש כנ"ל. שראה בלעם שעקר כח ישראל בכל הגליות בפרט הגלות האחרון הארץ הזה הוא על ידם. כי בלעם ברח את ישראל שלשה פעמים כנגד השלשה בנינים של בתי מקדשנו.

כי בלק ובלעם היו קוסמים ומכשפים גדולים וראו גדל החרבנות שיהיה לישראל מחמת התגברות הסטרא אחרא להחטיאם בכל פעם. ועל כן רצו לעקר את ישראל לגמרי חס ושלום. אבל ה' לא עזבנו בידם והפך הקללה לברכה. ועל כן כשראה בלק שברכם ברכה הראשונה עדין לא שב מדעתו הרעה. מחמת שצפה שבית הראשון שהוא בחינת ברכה הראשונה של בלעם סופו לחרב. על כן סבר שיתגבר עוד אולי תחול הקללה חס ושלום. וכמו שבאמת חשבו נבוכדנצר וטיטוס וכל הרשעים המחריבים, שמאחר שרואים שיש להם כח להחריב את הבית המקדש על כן הם אומרים לכו ונכחידם מגוי ולא יזכר שם ישראל עוד.

וכן בפעם השני שהוסיף בלעם לברכם חזר והתחזק ברשעתו להוליכו למקום אחר אולי תחול הקללה חס ושלום משם. מחמת שראה שגם הבית השני יהיה נחרב וכנ"ל. ובפרט ששם אל המדבר פניו אל חטא העגל כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה. וגם בעצם רשעתו ראה שאי אפשר להשיג קץ האחרון כי הוא נעלם מאד מאד כי לביה לפומיה לא גלי, על כן סבר שעתה בפעם השלישית תחול הקללה חס ושלום.

אבל ה' יתברך בעצם רחמיו מאד כפאר עקם את פיו עד שהכרח לברכם, פתח תקף בתחלת הברכה מה טובו אהליך יעקב משכנתיך ישראל וכו' שבכח האהלים הקדושים והמשכנות של יעקב וישראל שהם הבתי פנסיות ובתי מדרשות של הצדיקי אמת שהם בחינת מקדש מעט, על ידי זה לא יוכל לבלע את ישראל ח"ו, כי על ידי זה יתגברו עליו בכח הצדיקים האמתיים שבכל דור וכו' כי שם בבית המדרש בחינת הבית המקדש מתועד ומתיחד ביחוד שלם ונפלא אתערותא דלתתא עם אתערותא דלעלא כנ"ל:

ליקוטי הלכות תפילת המנחה ו' צ

עמוד זה נדבתי הר"ר דוד אפל הי"ו
לרגל שמחת נישואי בתו תחיי למזל טוב

הן עם לבדד ישכון

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע

מִתְבוֹדְדִים וְחוֹשְׁבִים עַל הַתְּכֵלִית

הן עם לְבַדְד יִשְׁכֵן שָׁהֵם עִם קְדוֹשׁ כְּזֹה שְׁשׁוֹכְנִים לְבַדְד, שָׁהֵם מְקִימִים לָךְ עַמִּי בֵּא בְּחֻדְרֶיךָ וּסְגֵר דְּלִתֶיךָ בְּעֶדְךָ חֲבִי כַּמַּעֲט רַגַע עַד יַעֲבֹר זַעַם שָׁהֵם מִתְבוֹדְדִים בֵּינָם לְבֵין קוֹנָם וְשׁוֹפְכִים שִׁיחָתָם לְפָנָיו בְּכָל פַּעַם וְחוֹשְׁבִים בְּכָל יוֹם עַל אַחֲרִיתָם וְסוֹפָם הָאֲחֵרוֹן.

וְעַל יְדֵי זֶה הֵם בְּטוֹחִים מִכָּל צָר וְאוֹיֵב וּמִסְטִין בִּי הֵם מִסְתִּירִים עֲצָמָם בְּצֵל בְּנָפְיוֹ יִתְבָּרַךְ תָּמִיד בְּבַחֲיַנְתָּ אֶתְּהָ סֵתֵר לִי וְכוּ', שְׁזָהוּ בְּחִינַת וַיִּשְׁכֵן יִשְׂרָאֵל בְּטַח בְּדָד עֵינַי יַעֲקֹב וְכוּ' בְּחִינַת בִּי אֶתְּהָ ה' לְבַדְד לְבַטַח תּוֹשִׁיבֵנִי, שְׁעַל יְדֵי בְּחִינַת בְּדָד, בְּחִינַת הַתְּבוֹדְדוֹת, עַל יְדֵי זֶה שׁוֹכֵן יִשְׂרָאֵל בְּטַח תָּמִיד, בִּי מִי זֶה עָרַב אֶת לְבוֹ לְגִשְׁתָּ אֵל הַשָּׁמַיִם יִתְבָּרַךְ שָׁהֵם מִסְתִּירִים עֲצָמָן אֲצֵלוֹ יִתְבָּרַךְ, בְּבַחֲיַנְתָּ לֹא תִירָא מִפֶּחֶד לִילָה מִחֵץ יַעֲוֹף יוֹמָם וְכוּ' וְכוּ' רַק בְּעֵינֶיךָ תְּבִיט וְשִׁלְמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה בִּי אֶתְּהָ ה' מַחְסֵי עֲלִיוֹן שְׁמַת מְעוֹנָךְ. בִּי הֵם שָׁמַיִם מְעוֹנָם וְדִירְתָם וּמִבְּטָחָם אֲצֵלוֹ יִתְבָּרַךְ עַל יְדֵי הַתְּבוֹדְדוֹתָם שְׁעוֹסְקִים לְסֵלֶק מִחֲשַׁבְתָּם מִכָּל הַהֲבָלִים שֶׁל זֶה הָעוֹלָם וּלְבַטַל רְצוֹנָם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

וְזָהוּ וּבְגוֹיִם לֹא יִתְחַשְׁבֵּ, וְתִרְגוּם יוֹנְתָן וִירוּשָׁלַיִם וּבְנִימוּס עַמְּמִיא לֹא מִתְעַרְבִין, שְׁאֵינָם רוֹדְפִין אַחַר גִּימוּסֵי הָעוֹבְדֵי כּוֹכְבִים וְאַחַר רַבּוּי כְּלֵי בַיִת וְכֵלֵי כֶּסֶף וְתַכְשִׁיטִין וְכוּ' וְשְׁאֵרֵי דְבָרִים הַמְרַבִּים הַכֵּל שְׁלָהֵם. רַק מִסְּלָקֵיהֶם כָּל מַחֲשַׁבוֹתָם מִכָּל זֶה וּמִתְבוֹדְדִין וְשׁוֹפְכִים שִׁיחָם בְּרְצוֹנוֹת טוֹבִים וְכַסּוּפִין חֲזָקִים וְגַעְגּוּעִים נְמַרְצִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

ליקוטי הלכות ברכת השחר ה' פז

עמוד זה נתרם לרגל 'שבת שפכי'
לזכות נתן יעקב בן יענטא פראדל הי"ו

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיָה

לך עמהם

מִי שְׂרוּצָה לַחֹס עַל חַיּוֹ הַנִּצְחִיִּים

צָרִיךְ לַעֲעֵק הַרְבֵּה לַה' יִתְבָּרֵךְ וּלְכוּן דַּעַתּוֹ לַה' יִתְבָּרֵךְ בְּכָל עֵת וּלְבַקֵּשׁ מִלְּפָנָיו יִתְבָּרֵךְ שִׁיּוּלִיכְהוּ בְּדֶרֶךְ הַיִּשָּׁר, בְּאַמֶּת לְאַמְתּוֹ, וְלֹא יִנְיַחְנוּ לַטְעוֹת אֶת עַצְמוֹ בְּלָל, כִּי זֶה בְּלָל גְּדוֹל שֶׁבְּדֶרֶךְ שְׂאָדָם רוּצָה לִילֵךְ מוֹלִיכִין אוֹתוֹ, כְּמוֹ שֶׁמְצִינוּ אֶצֶל בַּלְעָם שֶׁאָמַר לוֹ ה' יִתְבָּרֵךְ, לֵךְ עִמָּהֶם וְכוּ', אָף עַל פִּי שְׂרָצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ לֹא הָיָה לָזֶה בְּלָל, וַיֵּשׁ בְּעֵנָן זֶה סִתְרֵי נִסְתָּרוֹת הַרְבֵּה, כִּי שָׁם עָקַר הַבְּחִירָה שֶׁהִיא חֲדוּשׁ נִפְלָא יוֹתֵר מִכָּל הַחֲדוּשִׁים וְהַנִּפְלְאוֹת שֶׁבָּרָא ה' יִתְבָּרֵךְ, כְּמִבְּאֵר בְּסַפְרִים. וְעָקַר הַבְּחִירָה הִיא בְּבַחֲנִיָּה זֹאת, בְּבַחֲנִיַת בְּדֶרֶךְ שְׂאָדָם רוּצָה לִילֵךְ מוֹלִיכִין אוֹתוֹ, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַז"ל הֵבֵא לְטָהָר מְסִיעֵינ לּוֹ הֵבֵא לְטָמֵא פּוֹתְחִין לוֹ וְכוּ'. וְעַל כֵּן בְּאַמֶּת הָיוּ יִשְׂרָאֵל אֲזִי בְּסַכְּנָה גְּדוֹלָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר עַמִּי זָכַר נָא מַה יַעֲזֵעַ עָלֶיךָ בָּלֶק וּמַה עָנָה אֶתוֹ בַּלְעָם וְכוּ'. וְכִמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בַּיָּהָר הַקָּדוֹשׁ שְׁמִימוֹת עוֹלָם לֹא הָיוּ יִשְׂרָאֵל בְּסַכְּנָה כְּזֹאת כְּמוֹ אֲזִי. וְכָל זֶה מִחֲמַת גְּדֹל כַּחוֹ שֶׁל הַבַּעַל בַּחֲרִיָּה וְכַנ"ל, אֲבָל ה' יִתְבָּרֵךְ חָמַל עֲלֵיהֶם וְצִיר הָאוֹר בְּעַצְמוֹ בְּבַחֲנִיַת בְּרָכָה וְכוּ'.

וְזֶה בַּחֲנִיַת אֲשֵׁרֵי אָדָם עוֹז לוֹ בְּךָ מְסֻלוֹת בְּלִבָּבָם, כִּי צָרִיכִין עוֹז וְתַעֲצוּמוֹת וְהַתְּחַזְּקוֹת עֲצוּם מְאֹד בְּזֶה הָעוֹלָם מְסַפֵּר יְמֵי חַיֵּי הַבָּלוּ לַעֲמֹד כְּנֶגֶד כָּל הַדְּחִיּוֹת וְכוּ' שֶׁהַבַּעַל דְּבַר רוּצָה לְהַדְּיָחוֹ חַיּוֹ בְּכָל עֵת רַחֲמָנָא לְצַלּוֹ, וְהָעָקַר עַל יְדֵי הַסְּבָרוֹת שֶׁקָּר שָׁלוּ, עַל יְדֵי שְׁמִצִּיר הָאוֹר לְהַפְּךָ חַיּוֹ וְכַנ"ל, שֶׁזֶהוּ בַּחֲנִיַת נַחֲפָשָׁה דְרַכִּינוּ וְנַחֲקָרָה וְכוּ', שֶׁצָּרִיכִין בְּכָל עֵת לַחֲפֹשׁ וּלְחַקֵּר וּלְבַקֵּשׁ עֲצָה וְדֶרֶךְ אֵיךְ לְצַאֵת מִהַבְּלִי וְלַהֲתַקְרֵב לַה' יִתְבָּרֵךְ. וְעַל כֵּן פָּנִים שְׂלֵא יִפְל יוֹתֵר חֲלִילָה, עַל יְדֵי דְחִיּוֹת שָׁלוּ שְׁמַת־לִבֵּשׁ בַּמְצוּוֹת וְאוֹמֵר לוֹ הֲלֹא אַתָּה יוֹדֵעַ עֲצָם גְּשָׁמֵיִתָּךְ וּפְגָמֵיךְ הַרְבִּים וְכוּ' וּמַה אַתָּה חוֹתֵר וּמְקַנֶּה עוֹד לְהַתְּקַרֵּב, כִּי כָּל זֶה וְכוּ' צָא בְּזֶה נִמְשָׁךְ מִהַקְּלִפָּה וְהַסְּטָרָא אַחֲרָא. וְהָעָקַר מְבַחֲנִיַת קְלִפַּת בַּלְעָם, שְׂרוּצָה לְצִיר אוֹר הַתּוֹרָה לְהַפְּךָ מִן הָאֱמֶת וְכוּ', שְׁמַת־פֶּשֶׁט לְאֶרֶץ וּלְרַחֵב בְּתַאֲוָה וְהַרְהוּרִים אֵלָיו בְּכַמָּה בַּחֲנִיּוֹת. וְלֹא דִי לוֹ בְּזֶה, כִּי אִם גַּם רוּצָה עַל יְדֵי זֶה לְצִיר הָאוֹר לְהַפְּךָ וּלְהַפִּיל אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי לְשִׂאוֹל תַּחֲתִיּוֹת חַיּוֹ, כְּמוֹ שֶׁכָּבַר נִכְשְׁלוֹ וְנִפְלוֹ עַל יְדֵי רַעֲיוֹנִים כְּאֵלֶּה הַרְבֵּה, רַחֲמָנָא לְצַלּוֹ, עַל כֵּן צָרִיכִין עוֹז וְהַתְּחַזְּקוֹת עֲצוּם נֶגְדוּ בְּלִי שְׁעוֹר. וְזֶה, אֲשֵׁרֵי אָדָם עוֹז לִזְ בְּךָ מְסֻלוֹת בְּלִבָּבָם רְאִשֵׁי תַבּוֹת צָרוּף בְּלִעָם, כִּי כְּנֶגֶד קְלִפַּת בַּלְעָם צָרִיכִין עוֹז וְתַעֲצוּמוֹת וְהַתְּחַזְּקוֹת עֲצוּם כְּנֶגְדוֹ וְכַנ"ל:

ליקוטי הלכות יין נסך ד' י

עמוד זה נדבתי הר"ר יחזקאל יהודה אייזנבאך הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבן שיחי למזל טוב

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיָה

הן עם לבדד ישכון

לְהִתְאַחַד מִמֶּשׁ עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ

עקר מקום הדבקות בו יתברך הוא בארץ ישראל, וכשנכללין בו יתברך בבחינת אחדות ממש אזי נעשין גם כן בבחינת חיוב המציאות כמוהו יתברך מאחר שנעשים עמו בבחינת אחדות ממש, ואז נכללין עמם כל העולמות בבחינת חיוב המציאות כמבאר בפנים, ועל כן באמת אמרו ז"ל עתידה ארץ ישראל שתתפשט בכל העולם כלו, ועקר הבטול והכלליות בו יתברך הוא על ידי התבודדות כמבאר בפנים. כי באמת זה עקר שלמות ההתבודדות כשזוכין לדבק את עצמו בהשי"ת אז כל כו' עד שנכללין בו ממש באחדותו יתברך כפיכול, כי התבודדות הוא מלשון בָּדַד וּבָדָד שְׂהוּא מִלְשׁוֹן יְחִידוּת, הינו שְׂעָרִיכִים אֲז לְהִתְאַחַד מִמֶּשׁ עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּבִטּוֹל כָּל הַהִרְגָּשׁוֹת עַד שֶׁלֹּא יִרְגִישׁ אֶלֶּא אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ לְבַד בְּבַחֲיַנַּת אֵין עוֹד מִלְבָּדוֹ וְכוּ', וְלִבְטוֹל וְלִדְבָקוֹת כְּזֶה זוֹכִים רַק יִשְׂרָאֵל, וְהַעֲקָר הוּא בְּאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל.

וְזֶה שְׂפָתוֹב הֵן עִם לְבָדָד יִשְׁכּוֹן וְכוּ' לְבָדָד מִמֶּשׁ, כִּנ"ל. וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי הַתְּבוּדָה כִּנ"ל. וְכֵן כְּתִיב ד' בָּדַד יִנְחֲנוּ וְאֵין עִמּוֹ אֵל נֶכַר הֵינּוּ כִּנ"ל. וְזֶה וַיִּשְׁכּוֹן יִשְׂרָאֵל בְּטַח בָּדַד עֵין יַעֲקֹב אֵל אֶרֶץ וְכוּ' הֵינּוּ יִרְשֵׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְזֶה עֵין יַעֲקֹב כִּי גַם אֶצֶל יַעֲקֹב נֶאֱמַר וַיִּזְתֶּר יַעֲקֹב לְבָדוֹ הֵינּוּ בַחֲיַנַּת בְּטוֹל וְהַתְּבוּדָה הִנ"ל. וְזֶה שְׂאֲמָרוֹ ז"ל בְּמִדְרַשׁ פְּרָשֵׁת וַיִּשְׁלַח מִה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּתִיב בֵּיהּ וְנִשְׁגַּב ד' לְבָדוֹ אִתּוֹ בְּיַעֲקֹב וַיִּזְתֶּר יַעֲקֹב לְבָדוֹ, הֵינּוּ כִּנ"ל שְׂנִכְלָל אֲז בְּאַחַדוּתוֹ יִתְבָּרַךְ מִמֶּשׁ שְׂזֶה עֲקָר שְׂלִמּוֹת הַהִתְבוּדָה, וְעַל כֵּן עֲקָר שְׂלִמּוֹת הַתְּפִלָּה וְהַהִתְבוּדָה הוּא רַק בְּאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל, וְעַל כֵּן אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הִיא בַחֲיַנַּת עוֹלָם הַבֵּא כִּנ"ל כְּמָה פְּעָמִים, כִּי עֲקָר זֶה הַבְּטוֹל וְהַדְּבָקוֹת בְּשְׂלִמּוֹת יְזַכּוּ לְעוֹלָם הַבֵּא שְׂהוּא בַחֲיַנַּת עֵין לֹא רָאָתָה וְכוּ'.

זמרת הארץ - תורה נ"ב הנעור בלילה

פרשת השבוע

טועמיה

מאן בלעם

פֶּתַחַו שְׁעָרִים וַיָּבֵא גֹי' צְדִיק

הִנֵּה יֵשׁ לֹמֵר דְּבִזְכוּת אָמֵן שְׁעוֹנִין יִשְׂרָאֵל לֹא הָיָה בְּכַח בְּלָעַם הַרְשָׁע לְקַלֵּל אֶת יִשְׂרָאֵל. כִּי אָמְרוּ חַז"ל גְּדוּל הָעוֹנָה אָמֵן יוֹתֵר מִן הַמְּבָרָךְ. וְזֹאת יֵשׁ לֹמֵר כִּי גִרְמֵזוּ בְּתֵבַת מֵאֵן בְּלָעַם הֶלֶךְ עִמָּנוּ מ'אֵין' אוֹתִיּוֹת אָמֵן. דְּהִינּוּ עַל יְדֵי אֲמָנִים שְׁאוּמְרִים יִשְׂרָאֵל, עַל יְדֵי זֶה מֵאֵן בְּלָעַם כּו'.
 וַאֲיִתָּא בְּמִסְכַּת שְׁפַת דָּף קי"ט: אָמַר רִישׁ לְקִישׁ כָּל הָעוֹנָה אָמֵן בְּכָל פְּתוּחִין לֹו שְׁעָרֵי גֵן עֵדֶן, שְׁנֵאמַר פֶּתַחַו שְׁעָרִים וַיָּבֵא גֹי צְדִיק שׁוֹמֵר אֲמוּנִים אֶל תְּקָרִי שׁוֹמֵר אֲמוּנִים אֶלָּא שְׁאוּמְרִים אֲמָנִים יַעֲיִ"ש. וַיֵּשׁ לְהִבִּין אֲמָי הוּא הַמְּדָה לְשִׁלְם לֹו לְפִתַח לֹו שְׁעָרֵי גֵן עֵדֶן, אֲדָּ יֵשׁ לֹמֵר בְּפִשׁוּט דְּהָא אָמֵן מִשְׁמַע אָמוּנָה שְׁמֵאֲמִין שְׁאַמַּת זֹאת הַבְּרָכָה שְׁמֵבְרָךְ הַמְּבָרָךְ, רַק בְּאָמֵן יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא הַפְּנֹנָה שְׁיֵאֲמָנוּ הַדְּבָרִים וַיִּתְקַיְמוּ. גַּם בְּאָמֵן שֶׁל דְּאֲמִירָן בְּעֵלְמָא וְאֲמְרוּ אָמֵן. וְכָל שְׁאָר אֲמָנִים שְׁבִקְדִישׁ, גַּם כֵּן הַפְּנֹנָה כְּמוֹ בְּאָמֵן יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא אֲבָל בְּאֲמָנִים שֶׁל הַבְּרָכוֹת הַפְּנֹנָה שְׁאַמַּת הוּא הַבְּרָכָה. וְרַש"י ז"ל מְפָרֵשׁ בְּכָל פְּתוּחֵי פְּנֹנְתוֹ יַעֲיִ"ש.

עַל כֵּן יֵשׁ לְפָרֵשׁ דְּבִשְׁכַר זֹאת שְׁמֵאֲמִין בְּהַבְּרָכוֹת אֲדָּ שְׁאִינוּ רוֹאֵה מִמֶּשׁ בְּעֵין מְשׁוּם הַכִּי נֹוֹתָנִים לֹו שְׁכָר שְׁזוּכָה לְרֵאוֹת בְּעֵין בְּשְׁכַר הַצְּדִיקִים לְאַחַר פְּטִירְתָם בְּגֵן עֵדֶן שְׁבַעְבוּר זֹאת פּוֹתַחִין לֹו שְׁעָרֵי גֵן עֵדֶן שְׁיִזְכָּה לְרֵאוֹת שְׁכָר שְׁבוּ. וְזֹאת הַפְּנֹנָה פֶּתַחַו שְׁעָרִים וַיָּבֵא גֹי צְדִיק. הַרְצוֹן, אֲדָּ שְׁעֲשֵׂה מַעֲשֵׂי גֹי שְׁעֵבֵר עֵבְרוֹת הַרְבֵּה, עִם כָּל זֶה מִחֲמַת שְׁעָנָה אָמֵן בְּכָל פְּתוּחֵי וְהֵאֲמִין בְּה' שְׁאַמַּת הַבְּרָכָה, בְּשְׁכָר הָאֲמוּנָה זוֹכָה לְרֵאוֹת בְּהַדְּיָא בְּגֵן עֵדֶן, הַגַּם שְׁאִין מַגִּיעַ לֹו לִישֵׁב בְּגֵן עֵדֶן בֵּין הַצְּדִיקִים לְפִי מַעֲשָׂיו, עִם כָּל זֶה זוֹכָה עַל כָּל פְּנִים שְׁיִפְתַּחוּ לֹו שְׁעָרֵי גֵן עֵדֶן לְרֵאוֹת הַשְּׁכָר שְׁבָה לְהַצְּדִיקִים. וְאֲפֹשֶׁר שְׁהַצְּדִיקִים בְּרֵאוֹתָם אָדָם כְּזֶה שְׁעוֹמֵד עַל הַפֶּתַח וְרוֹאֵה, מִתְּפַלְלִין עָלָיו שְׁיָבֵא לְשָׁם גַּם כֵּן, כְּדַכְתִּיב פֶּתַחַו שְׁעָרִים וַיָּבֵא כּו'.

עַל כֵּן יֵשׁ לְפָרֵשׁ דְּבִשְׁכַר זֹאת שְׁמֵאֲמִין בְּהַבְּרָכוֹת אֲדָּ שְׁאִינוּ רוֹאֵה מִמֶּשׁ בְּעֵין מְשׁוּם הַכִּי נֹוֹתָנִים לֹו שְׁכָר שְׁזוּכָה לְרֵאוֹת בְּעֵין בְּשְׁכַר הַצְּדִיקִים לְאַחַר פְּטִירְתָם בְּגֵן עֵדֶן שְׁבַעְבוּר זֹאת פּוֹתַחִין לֹו שְׁעָרֵי גֵן עֵדֶן שְׁיִזְכָּה לְרֵאוֹת שְׁכָר שְׁבוּ. וְזֹאת הַפְּנֹנָה פֶּתַחַו שְׁעָרִים וַיָּבֵא גֹי צְדִיק. הַרְצוֹן, אֲדָּ שְׁעֲשֵׂה מַעֲשֵׂי גֹי שְׁעֵבֵר עֵבְרוֹת הַרְבֵּה, עִם כָּל זֶה מִחֲמַת שְׁעָנָה אָמֵן בְּכָל פְּתוּחֵי וְהֵאֲמִין בְּה' שְׁאַמַּת הַבְּרָכָה, בְּשְׁכָר הָאֲמוּנָה זוֹכָה לְרֵאוֹת בְּהַדְּיָא בְּגֵן עֵדֶן, הַגַּם שְׁאִין מַגִּיעַ לֹו לִישֵׁב בְּגֵן עֵדֶן בֵּין הַצְּדִיקִים לְפִי מַעֲשָׂיו, עִם כָּל זֶה זוֹכָה עַל כָּל פְּנִים שְׁיִפְתַּחוּ לֹו שְׁעָרֵי גֵן עֵדֶן לְרֵאוֹת הַשְּׁכָר שְׁבָה לְהַצְּדִיקִים. וְאֲפֹשֶׁר שְׁהַצְּדִיקִים בְּרֵאוֹתָם אָדָם כְּזֶה שְׁעוֹמֵד עַל הַפֶּתַח וְרוֹאֵה, מִתְּפַלְלִין עָלָיו שְׁיָבֵא לְשָׁם גַּם כֵּן, כְּדַכְתִּיב פֶּתַחַו שְׁעָרִים וַיָּבֵא כּו'.

יְהִי רְצוֹן שְׁנִזְכָּה לְעֵנוֹת אָמֵן בְּכָל פְּתוּחֵי עַל כָּל בְּרָכָה וְלְעֵנוֹת אָמֵן יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּה בְּכּוֹנָה וְלְהַתְּפַלֵּל בְּצַבּוּר וְלְעַבְדוֹ יִתְבָּרָךְ שְׁמוֹ בְּשִׁמְחָה וּבְטוֹב לְבָב מֵרַב כָּל. וַיְהִי רְצוֹן שְׁתִּזְכָּה לְזִרְיוֹת וְשִׁמְחָה וְלִקְשָׁר עֲצָמָךְ לְצְדִיק שְׁבִדּוֹר וְלִקְבֵּל דְּבָרָיו עַל כָּל אֲשֶׁר יֵאמֵר כּו' כְּפִמְבָּאָר בְּדַבְּרֵי רַבְּנּוּ לְקוּטֵי מוֹהֲרֵי"ן ז"ל סִימָן קכ"ג יַעֲיִ"ש. וְנִזְכָּה לְשִׁמוּעַ בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת תְּמִיד.

ענג שבת - בלק

עמוד זה נדבתי הר"ר גרשון קלצקין הי"ו
 לברכה והצלחה בכל הענינים

פרשת בלק

טוֹעֲמִיָה

מכתב ממוהרנ"ת

בעזרת השם יתברך יום ג' בלק תר"א בְּרִדִּיטְשׁוֹב:

אֶהוּבִי בְּנֵי חֲבִיבֵי גְרוֹ יְאִיר.

קִבַּלְתִּי מִכְתָּבְךָ בְּיוֹם א' הָעֶבֶר. וְשִׁשְׁתֵּי כָּעַל כָּל הוֹן
בְּרֵאוֹתַי עֵצִים תְּשׁוּקָתְךָ וְזִרְיוֹתְךָ לְנִטּוֹת מִכְתָּב אֵלַי בְּכָל
פַּעַם לְמַעַן תּוּכַל לְהַנּוֹת מְאוֹר הָאֲמִתּוֹת הַגָּנוּז אֶצְלָנוּ בְּחִסְדּוֹ
הַנִּפְלָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ. וְהַחֲיִיתָ אוֹתִי בְּמַה שֶׁתִּבְּתָ שְׁמִכְתָּבִי
הוֹאִיל לָךְ לְשִׂמּוֹחַ נַפְשְׁךָ קֶצֶת. כִּי זֶה כָּל מִגְמָתִי.

כִּי עַדִּין אֵינְךָ יוֹדֵעַ עַד הֵיכֵן מִגִּיעַ הַשְּׁעִשׁוּעִים
שְׁעוֹשִׂים לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ בְּשִׂמְחִים נֶפֶשׁ
הַיִּשְׂרָאֵלִי בְּעֵצִים מְרִירוֹת נֶפְשׁוֹ בְּגוֹף וְנֶפֶשׁ וּמְמוֹן
מַעֲצָמוֹ וּמֵאֲשֶׁתּוֹ וְיוֹצְאֵי חֲלָצִיו וְכוּ'. וְכִשְׁמִכְנִיסִים בּוֹ
אֵיזָה רָמִז וְנִיּוֹץ אֲמִתִּי בְּאִפֵּן שִׁישְׂמֹחוֹ נֶפְשׁוֹ
וְיִחְזְקוֹ דַּעְתּוֹ קֶצֶת וְכוּ'. זֶה עֵקֶר בְּחִינַת מְקַיִם
נֶפֶשׁ מִיִּשְׂרָאֵל שֶׁנֶּחֱשָׁב כְּאֵלוֹ קַיִם עוֹלָם מֵלֵא.

וְלִסְפָּר לָךְ הַמּוֹן הַתְּלָאוֹת שְׂרוּאִים פֶּה יִקְצְרוּ הַמּוֹן יְרִיעוֹת,
בְּכָל עֵת וּבְכָל אָדָם וּבְכָל מְקוֹם רוֹאִין שְׂאִין מְקוֹם לְבָרַח
וְלָנוֹס כִּי אִם לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ וְלְהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

יִתֵּר מִזֶּה אֵי אֶפְשָׁר לְהַאֲרִיךְ כָּלֵל. אִם יִרְצֶה הַשֵּׁם מְאוּמָּאן
אֶכְתֵּב לָךְ בְּאַרְיִכוֹת כְּפִי חִסְדּוֹ וְיִשׁוּעָתוֹ יִתְבָּרַךְ:

דְּבָרֵי אָבִיךָ הַמְּצַפֶּה לְרֵאוֹתְךָ בְּחַיִּים וְשְׁלוֹם וְשִׂמְחָה:

נָתַן מִבְּרִסְלָב:

לְשׁוֹן רַבְּנוּ ז"ל

טוֹעֲמִיהָ

כּמבאָר בלשון לעז רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

פֶּעַם דְּבַר רַבְּנוּ ז"ל כְּשֶׁאָדָם בְּצֵעַר וְדוּחַק
 שְׂרִיט עַר גָּאָר אַנְדֶּערש (הוא צועק לְגַמְרֵי
 אַחֶרֶת) מֵעוֹמְקָא דְלָבָא, וְסִפֵּר אָז (עַל עֲצָמוֹ,
 שְׂבִהוּתוֹ בְּלִמְבָּרְג) אָז מ'האט אים גֶּעֲצוּגֵן אַבְלֵאז
 דְרִי טאָג (שְׁנַמְשְׁכוּ כְּאֲבֵי נְפִיחוּתֵי שְׁלֶשָׁה יָמִים)
 וְאָמַר אָז:

**אֵיךְ הָאָב אָבֵעַר
 דֵּעֲנֵעֲמָאָל
 גִּישְׁמֵאָק גִּישְׁרִיגֵעַן
 צוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ**

~ תרגום ~

אַבְל צֵעֶקְתִּי אָז בְּמַתִּיקוֹת וּבְנִעִימוֹת לְהַשֵּׁם
 יִתְבָּרַךְ.

אבני"ה ברזל ג'

עמוד זה נדבבת הר"ר יחזקאל ראטמאן הי"ו - לרגל
 שמחת נישואי בנו החתן שניאור זלמן שיחי' למז"ט

ותשפוט את עצמך על מה אתינן להאי עלמא שפילה, ומה יהי' התכלית ממך. ובהאיך אנפין איעול קדם מלכא. ומה אומר אני על עצמי בעת שאראה ואבין וארגיש באווילתי וחשכי וחסרוני ודלותי ושפלותי ופגמי וקלקולי ושם אין מועיל כלום. רק התקן עצמך בפרוזדור, ואז תשמח עצמך, בשלא עשני גוי והתקרבות לצדיקים. שע"ז אתה מרגיש גם בעוה"ז בחסרונוך. ותוכל לבוא לתיקון. וע"ז תשפוך שיחתך לפניו ית' שתזכה מעתה לכל טוב להפריד ולהבדיל ולהפריש הרע מהטוב. ותברר בכל פעם ביותר, עד שתזכה מעתה לכל טוב להפריד ולהבדיל ולהפריש הרע מהטוב. ותברר בכל פעם ביותר עד שתזכה לעבוד עבודה שיהי' לה הידור

מכתב ר' געצ'ע - נחלי אמונה יח

עוד רגע אדבר כ"א. תחזק א"ע בכל כוחך לשמור השעה התבודדות אז בנקל לעסוק בתות"פ בכל היום וכל מה שיעבור עליך תניח הכל על שעה זו למסור הכל להשי"ת וכמו שאמר רביה"ק שאם שמחים כל היום בנקל לשבר לפני השי"ת שעה א' וכמו כן להיפך אם זוכין עכ"פ שעה בכל יום להשיח לפני השי"ת בנקל כל היום להיות שמח עם השי"ת ודי בזה לנכנס בעבודת השי"ת ועיקר השמחה בשלימות להפוך היגון ואנחה לשמחה היינו בעת שעובר עליו מה שעובר בגו"ר ואם אז מחזק א"ע לחטוף טוב מה שיוכל ולחזק במעט שמחה והתבודדות דייקא זה ישאר לו לטובה שיוכל לעמוד על עמדו לעת זקנותו ותמיד וע"ז יוכל לעלות למדריגתו מה שרוצה.

מכתב ר' מתתי' כהן - שארית ישראל ככא

וזה ידוע שמקורב חדש בוער כאש לעבודת ה' יתברך, ולאמיתו של דבר נעשה חשבון האם הייתי ברסלב'ר חסיד עד עכשיו, כפי רצון רביז"ל, הלא עברו ימים וימים רבים בלי התבודדות ובלי לימוד ספרי רבינו, לכן בודאי צריכין להתקרב לרבינו מחדש ולקבל כל שיחה ועצה בהתלהבות ולהרבות בהתבודדות ובליקוטי תפילות אשר זאת היא העצה העיקרית להנצל מהשטף מים הזידונים הרוצים לשטוף אותנו לגמרי ע"י התאוות הבעורות כאש ואין שום עצה לקרר את חמימות היצר, כ"א ע"י דברתי בלשוני זהו התבודדות וצריכין לקבוע זאת בלבנו שח"ו לא יעבור יום אשר לא נקדיש שעה לעצת רבינו הקדוש, כמובן שצריכין לזה התחזקות הרבה, עם התעוררות, וכו', אני על משמרת אעמדה אפילו לחזור על מילה אחת עשרת אלפים פעמים בודאי אם נקבע זאת בקביעות, נרגיש שינוי לטובה כמו שמקובל מר' נתן ז"ל, רבינו ז"ל אמר איך פיר אייך אויף האלט נייע וועג, הדרך של התבודדות הוא ישן אפילו הבעלדבר עושה את זה ישן ואומר היה לך כבר הרבה התבודדות, אבל תפקידנו לעשות אותה אנייע וועג ולהתחיל מחדש לבקש על כל דבר ודבר, אנו צריכים להודות לה' שזכינו לידע מאור כזה ועצות קדושות, השוה לכל נפש, אשר איני יודע מאיפה יש לי זכיה כזאת לידע מכל זה.

מכתב ר' יעקב גדלי' תפילינסקי - שארית יעקב כו

ולמען השם בני תעשה לך עת קבוע ללמד אותם ותחיה אותך לנצח נצחים ואפשר תחיה גם אחרים ותלפת אותם בתפלה ובהתבודדות בכל יום פי התבודדות היא היתה הנהגה הכללית אצל רבנו ז"ל על כן אנו צריכין לעסק בתפלה זו הרבה פי רבנו השיג במקום שהשיג שעל ידי התבודדות יכולין להכניע כל הרע מאתנו ולפעל בכל טוב יותר מפל התענייתים והסגופים ואנו צריכין להאמין בדבריו הקדושים לעסק בהם בכל יום חק ולא יעבור על פל פנים איזה שעה ואפילו אינם יכולין לדבר על פל פנים לומר רבנו של עולם רחם וקרבינו לעבודתך שעה רצופים ובודאי כשנהיה חזקים בזה בעקשנות גדולה בודאי ישפיע עלינו השם יתברך דבורים מן השמים וחוץ מזה אמר רבנו ז"ל בפרוש שכל מה שעובר על האדם בכל יום בגוף ונפש וממון וספר לפני השם יתברך כל לבו.

נתיב צדיק טו

כך שמעתי מאדמו"ר מורנו הרב נתן זצ"ל קודם הסתלקותו הקדוש והטהור וכך אמר בלשונו הקדוש שברוך השם יש לנו עתה ג' הלכות מבוררות: על ראש השנה צריכין לנסוע ושלחן ערוך צריכין ללמוד והתבודדות צריכין בכל יום וזווקא מכל הטרדות ומכל הבלבולים ומכל הערבובים צריכין לעשות מזה תפלה כי על שם זה נקרא תפלה תחלה ונתיישבתי בדעתי לעורר אותי ואתכם להתחיל בזה מחדש לציית את רבינו ז"ל ותלמידו הקדוש לקבוע בכל יום איזה שעה על התבודדות חוק ולא יעבור ואפילו לומר רק רבנו של עולם רחם עלי שעה רצופים ובודאי יעזור לנו השם יתברך ויהיה רוח ד' דיבר בנו כי לא דבר ריק הוא דברי רבינו ז"ל ואדמו"ר מורנו הרב נתן זצוק"ל שזכה למה שזכה וגילה חידושים כאלה ועשה תפלות כאלה היה רק מחמת שסילק וביטל דעתו הקדושה לרבינו ז"ל ועשה בתמימות כל מה שצוה רבינו ז"ל ועסק בהתבודדות בין בדיבורים מעטים בין בדיבורים הרבה ולא הניח יום אחד בלי התבודדות ואמונה ותפלה הוא דבר אחד היינו על ידי שאנו נהיה מאמינים בדברי רבינו בודאי נהיה אנו עוסקים בתפלה בכל יום כי זה עיקר של רבינו ז"ל כי עיקר כלי זיינו של משיח הוא תפלה ועל ידי זה יכולין לכבוש כל המלחמות הן בגשמיות והן ברוחניות ואם ירצה השם בודאי יהיה הכל על נכון כי טוב השם לכל.

נתיב צדיק מא

ולענין התבודדות הנה טוב מאד מעט התבודדות בביתך, וגם בזה צריך לקיים ולילך עם המאמר אזמרה לאלקי בעודי (ליקו"א סי' רפ"ב). ומעט מעט מצטרף לחשבון גדול. ותזכה למדריגה גדולה מזה היינו לילך ליער וכו'. אך בהדרגה לא למעלה מהמדה. אפילו פעם אחת בחודש וכיוצא. והעיקר להיות ממארי דחושבנא. היינו בכל עת ההתבודדות לדין א"ע על כל הנהגותיו מעת ההתבודדות הקודם עד הנה. ולהודות לה' על כל נקודה ונקודה טובה ואמת ואור שנמצא בהנהגותיו ותתוודה על כל דבר פשע ועל כל דופי ורע וחשך ושקר שנאחז גם שם.

זמני שבת קודש פרשת בלק (חקת בלק בחו"ל)

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומין	ניו יארק
הדלקת הנרות	7:14	7:13	7:30	7:17	7:23	7:15	8:44	8:09
שקיעה ערב שב"ק	7:53	7:52	7:52	7:56	7:53	7:55	9:05	8:31
חצות הלילה	2:19	2:20	2:22	2:22	2:21	2:22	---	3:08
עלות השחר	4:10	4:11	4:10	4:04	4:10	4:05	2:20	3:40
עטיפת הטלית	4:38	4:39	4:38	4:33	4:38	4:34	3:25	4:17
נין החמה	5:37	5:38	5:38	5:33	5:38	5:34	5:00	5:29
סוף זמן קר"ש מג"א	8:13	8:14	8:13	8:09	8:13	8:10	7:13	8:03
חצות היום	12:43	12:44	12:44	12:42	12:44	12:42	1:03	1:00
שקיעה יום שב"ק	7:53	7:52	7:52	7:56	7:53	7:55	9:05	8:31
צאת השבת	8:31	8:32	8:34	8:34	8:34	8:34	10:11	9:43
צאה"ש 72 דק'	9:06	9:05	9:04	9:09	9:05	9:07	10:18	

כללים: הדלה"נ בירושלים ובי"ש מירון והר יונה 40 דק', במודיע"ע 30 דק', בב"ב וחו"ל 22 דק'. שקיעת החמה בא"י בגובה, באומין ובחו"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מצאה"כ בינונים לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע' 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. ניין החמה במישור כנהוג. סווק"ש מעולה"ש 16.1 מע' עד צאה"כ בינונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצוי) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. 0548528284 (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדירים פלוס' שלוחה 2450 עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת פינחס

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש
מז	מח	מט	נ	נא	נב	נג
קב:	קבא.	קבא:	קבב.	קבב:	קבג.	קבג:
רבא	רבב	רבג	רבד	רבה	רבז	רבז
תעג	תעה	תעז	תעט	תפא	תפג	תפה
תורה ס"ב – ויסב אלקים						
התורה הזמנית						